

عنوان مقاله:

ساماندهی ناهنجاریها و ارتقاء کیفیت سکونتگاه حاشیه شهری

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

شهربانو سمایی - گروه مدیریت فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

سکونتگاه های نامتعارف شهری، از پیامدهای تمرکز شهری ناهمگون و رشد شتابان جمعیت شهری در اثر مهاجرت گسترده روستا- شهری است که موجب بروز مشکلات متعددی از جمله افزایش بزهکاری در شهرها می شود. یکی از مشکلات کشورهای درحال توسعه شکل گیری سکونتگاه های غیررسمی در آنهاست. شمار رشد فقر شهری و نابرابری در فرصت ها و درآمدها موجب شده که قریب به سه چهارم جمعیت شهرنشین آسیا، آفریقا و آمریکای لاتین در مناطق غیررسمی ساکن باشند که اغلب مورد بی توجهی و عدم ارائه خدمات از سوی دولت هستند. تجارب جهانی، ارتقای سکونتگاه های موجود در واحدهای مسکونی غیررسمی را به عنوان یکی از مناسب ترین استراتژی ها شناخته است؛ سکونتگاه های غیررسمی به عنوان پدیده ای با ابعاد کالبدی، اجتماعی، اقتصادی و فضایی گسترده، معلول شهرنشینی مدرن و گفتمان پیشرفت در عصر روشنگری است که الگوی توسعه پایدار شهری را به چالش می کشد و سبب توسعه ناهمگون و نابرابری مناطق شهری نسبت به امکانات و تسهیلات موجود می شود. هدف این پژوهش ساماندهی ناهنجاریها و ارتقاء کیفیت سکونتگاه حاشیه شهری می باشد. نتایج نشان می دهد بالا بودن میزان کاربری مسکونی، کمبود برخی کاربری های مورد نیاز شهروندان از جمله کاربری های فضای سبز، آموزشی، درمانی و تاسیسات شهری و نبود برخی کاربری های ضروری از جمله کاربری های فرهنگی، ورزشی و گذران اوقات فراغت در این محدوده مدیریت را بسیار دشوار ساخته است. فقدان هویت در بافت های شهری، عدم توجه به فراهم نمودن کیفیت مناسب زندگی و تمرکز عاملین امر در پیشبرد جنبه های کمی و فیزیکی ساخت و ساز سکونتگاه ها از عواملی بوده که رضایت ساکنان را از اجزای طرح های شهری برآورد نکرده است.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: اسکان غیررسمی، ناهنجاری اجتماعی، کیفیت زندگی شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1559651>

